

To nye Viser.

The Seamans Goy on the Vatter.

En splinterny Viser.

Melodi: En Sømands Brud har Volgen kjær osv.

O! stolte Hay, hvor glæder du
En Sømands Hjerter, Sind og Hu;
Han har din Volges Brusen kjær,
Dg ønsker intet meer,
:: En Gynges paa din Volges Ryg;
Der rugger han saa stolt og tryg,
Er altid lystig, fro og glad,
Saa vel ved Nat som Dag. ::

Han elsker Stormens vilde Brag;
Ja Vindens Susen, Nat og Dag
Behager ham som Stjaldens Kvad
Dg gjer ham hjerteglad
:: Blandt vilde Clementers Storm,
Han glæder sig at Stadens Larm
Ei mere ham forstyrre maa,
Ei til hans Dre naa. ::

Hans Liv er værd at agte paa,
Han elsker stolt de Volger blaa;
Om Graven synes ham bered,
Han skjælder ei derved.
:: Dg høres Stormens vilde Brag,

V box 24:707

Han seer op til det stolte Flag,
Dg tordner det med Larm og Gny
Derunder har han Ly. :;

Naar han er paa sit Element
Da er han med stor Glæde stemt;
Men kommer han igjen paa Land,
Strax føler han deis Savn.
:: Han søger snart igjen til Strand,
Dg berfra ud paa saltén Vand,
Opsøger her sit stolte Skib,
Thi der har han sit Liv. :;

Saa vaier Flag paa Mastens Top,
Dg Seilene blir heiset op,
Afsted han farer som en Pjil,
Dg ønsker ingen Hvil,
:: Dg snart er han i hjerne Land,
Dg flur igjen paa saltén Vand,
Der er hans Liv, hans Alt — D! ja
Hans Liv er stolt — Hurra! :;

Ja Sømands Liv er sødt af Smag;
Hans Kamp med Volgen Nat og Dag
Forøger Modet i hans Bryst;
Er ham en Leeg og Lyst.
:: Han ønsker intet andet Liv,
Imedens han kan røre sig:
En Gynge paa de Volger blaa.
Hurra! hurra! hurra!!! :;

Nattelöierne.

En Satire.

For at forkorte den Tid saa lang,
Saa vil vi vandre lidt ud
En Flaske har jeg hos mig gjemt;
Dens Indhold er bekendt.
:: Hvis du nu vil følge med,
Se, da gaar vi raft affted
Med Flasken vil vi opmuntre os,
Indtil vi træffer Fler. :;

Af Flasken drog vi nu Drag paa Drag,
Til dens Indhold var udtømt
Vi stod paa Elleve og en Halv;
Mærk vel ei fulde Tolv,
:: Dgsaa Venner traf vi vel,
Ja alt udi Hobetal:
Dg Tiden den svandt jo saa lystigen hen
Med munter Sang og Skraal. :;

Men bedst som vi fornoiede os,
Med Munterhed og Spas,
Et væligt Par, der stod paa Bagt,
Som gav saa noie Agt
:: Paa ethvert af vore Trin,
Udi Kredse og i Ring
Dg strax derefter saa kom der et Skromt
Som fløi saa vidt omkring. :;

Men for Spøgelse vi ei bange er,
Endskjendt vi veed de er til

Men om vi stundom saa et Skromt,
Har vi det snart forglemt.
:: Vi ei frygted det er vist,
For en saadan lumpen Geist*)
Thi saadanne Geister de har nu ei Magt,
Det er jo ganske vist. ::

De Baffi stobe i Vennernes Kreds
Gjør mangan lystig Kommers;
Der spilles mangan rund Græsfat,
Ja baade Dag og Nat.
:: Den som det ei høre vil,
Han maa stoppe Dret til,
Thi det nytter slet ikke at gjøre sig vred
Dver saadant Abspil. ::

Har du paa Flasken, saa nok et Glas,
Dermed er Visen endt,
Vi drikker hjer sin fulde Dram
Og dermed gaar vi hjem
:: Stjænk nu i til bredfuldt Maal;
Notabene, Venstabs Staal!
Naar vi har en Nuus, see da frygter vi ei
For Spøgelsers vilde Straal. ::

*) Land, ond eller god?

Christiania.

Trykt paa J. P. Lorentzens Forlag og faaes tilkjøbs
i Lies Gaard, Dstre-Gade No. 34.

1861.